

U ovom broju:

SLAVA VAM I HVALA, MILI DRUGOVI NASI
PRVO OPCINSKO SABOROVANJE
MATAVULJ I SIBENSKA KAPA
STANJE I MOGUĆNOST EKONOMSKOG RAZ-
VOJA DRNISKE KOMUNE
JURAJ DALMATINAC
PIONIRSKA STAFETA
REFERENDUM: PROTIV INTEGRACIJE
PROSVJETA: OPET BEZ NOVACA

Šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XVI — BROJ 766 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

SIBENIK, 24. SVIBNJA 1967.

Tito ponovo predsjednik

Prošlo je nešto više od 14 godina od kada je drug Tito prvi put bio izabran za predsjednika Republike.

I sedamnaesti svibnja ove godine ući će u anale historijskog i društvenog razvitka socijalističke Jugoslavije.

Ući će zato, jer su narodi ove zemlje toga dana preko svojih predstavnika po peti put za predsjednika Republike izabrali Josipa Broza-Tita. Ući će i zato, jer će predstavljati svjedočanstvo neograničenog povjerenja naših naroda u jednu tako izuzetnu ličnost rukovodioca, revolucionara i borca za mir kao što je drug Tito.

Izborom druga Tita za predsjednika Republike, nakon objavljivanja rezultata u Saveznoj skupštini, u čitavoj zemlji zavladalo je oduševljenje, posebno nakon riječi zakletve druga Tita date pred Skupštinom.

Na slici: Predsjednik Tito sa suprugom Jovankom za vrijeme posljednjeg boravka u Šibeniku, u svibnju prošle godine.

Referendum: protiv integracije

Konačno, trgovina je referendumom od 17. svibnja rekla NE na sve dosadašnje prijedloge o integraciji. Ideja je, za sada, znači odbačena i proći će izvjesno vrijeme dok se ne konkretiziraju novi prijedlozi.

Za prijedlog da se formira jedno ZDRUŽENO trgovinsko poduzeće izjasnili su se radnici »Tehnomaterijala« (64 za i 5 protiv), »Kornata« (69:39) i »Plavina« (59:11). Protiv prijedloga glasali su radnici »Ishrane«, »Mesoprometa«, »Sloge« i »Tkanine« i to veoma uvjerljivom većinom glasova.

Raspravljati sada o tome ZA ŠTO je ova ili ona organizacija glasala za ili protiv prijedloga bilo bi možda nesvrshodno. Ali, zašto je VECINA ovih organizacija odbila prijedlog za integraciju, sasvim je druga stvar.

Ne može se šumnjati u činjenicu da je predloženo rješenje bilo progresivno i, svakako, perspektivno. Težilo se za tim, da se objedine sredstva, kapaciteti, »branše« i snage za jedno svremenije djelovanje u mehanizmu tržišta. Dosadašnja rascjepkanost vodila je i još uvijek vodi u neminovnu stagnaciju trgovine, ma koliki individualni uspjeh pokazivale neke od sedam radnih organi-

zacija ove privredne grane.

U čemu je onda razlog jednog ovakvog paradoksa?

Problem je, svakako, u ekonomskim odnosima koji nisu vezani samo za pitanja trgovine. Ali, sigurno, i u nekima izvan njih.

Teškoće u formiranju dostatnih obrtnih sredstava, restrikcije kreditne politike i pitanje zaliha djelovale su nesumnjivo i na opreznost u pogledu izjašnjavanja za ili protiv združenog trgovinskog poduzeća. Ranijih godina, na primjer, zalihe su služile kao podloga da se pribave bankarski krediti i da se tako prividno »ispliva« iz teškoća. To je zatim povlačilo i veće emisije novca, inflaciju i tako

PROSLAVA DANA MLADOSTI U ŠIBENIKU I OKOLNIM SELIMA

Ovogodišnja proslava Dana mladosti i 75. rođendana druga Tita već je započela održavanjem različitih manifestacija. U Šibeniku je početak proslave obilježen defileom jedrilica u gradskoj luci i demonstriranjem raketne tehnike i podvodnih aktivnosti, u kojima su sudjelovali članovi organizacije Narodne tehnike i klub »Kornati«, te brojnim sportskim priredbama u školama i radnim organizacijama. Sportski program bio je ispunjen takmičenjima u malom nogometu, rukometu i odbojki.

Dom JNA u Šibeniku organizirao je u povodu Dana mladosti muzičko-zabavnu priredbu »Mladi pred mikrofonom«, koja se inače svake godine održava u čast 25. svibnja. Proslava će također biti obilježena svečanom akademijom u Narodnom kazalištu, smotrama omladine i bakljadama u kojima će učestvovati članovi Saveza omladine iz škola, radnih organizacija i zadruga. J.

dalje. Sada se rješenja traže u ovome: gubici nastali stvaranjem zaliha i rasprodajama, poduzeća mogu pokriti jedino iz svog vlastitog dohotka i to u toku tri slijedeće godine.

Cak i s tog aspekta postoji podzorenje u jedno novo poduzeće. Ima bojazni i u tome, što bi sve mogli naslijediti njegovi »subjekti« nakon integracije.

To je, očito, razmišljanje na kratak rok.

No, nije stvar samo u tome. Radi se i o pitanju kako i u kolikoj mjeri zadržati svoje dosadašnje branše, svoju prostornu rasprostranjenost, distribuciju i organizaciju, pa, na kraju, i svoj aparat.

Međutim, bilo je prilično evidentno da se novim prijedlogom išlo za tim da se stvori takav tip združenog poduzeća u kojem bi članovi imali širok krug svoje samostalnosti. Zajedničke bi bile same stručne službe. U tom vidu bila bi potrebna reorganizacija upravo tih službi. Da

(Nastavak na 6. strani)

Cvijeće u Parku strijeljanih

Prošla su dva i po decenija od onoga tragičnog i herojskog svibanjskog dana kada su na Subićevcu strijeljani Rade Končar i 25 rodoljuba i revolucionara. Četvrt stoljeća je prošlo od zločinačkog fašističkog »restrellamenta« pod stupovima starog igrališta »Osvita«...

Vrijeme prošlo, ali nije samo uspomena i pijetet. U međuvremenu je dozrela nova mlada generacija, koja nastavlja ono što je Rade Končar u svome životu radio.

I svake godine kada građani Šibenika hodočaste Parku strijeljanih, vodi ih upravo takvo saznanje i takva vjera: da je današnji zamah društva i njegovih snaga ono čime se najbolje manifestira odanost Rade Končaru i svima onima koji su pali za takvo društvo i takve društvene snage.

Dvadeset i pet godina od pogibije sekretara CK KPH Rade Končara i njegovih drugova imala je ove godine izuzetno značenje: ovo je godina u kojoj narodi Jugoslavije mogu sagledati značaj puta što su ga prošli, kroz najteža razdoblja i najveća iskušenja — kroz koja uopće može proći neki narod.

TITO, trideset godina na čelu Partije, četiri godine na čelu oružane borbe i revolucije, dvadeset i dvije godine na čelu nove Jugoslavije...

DVADESET I PET GODINA REVOLUCIJE, obnove i izgradnje socijalizma, Godine novih borbi — za novo, Godine koje se ne završavaju Četvrtim plenumom i privrednom reformom...

To je podsticaj, osnov i sadržaj ovogodišnje komemoracije u Parku strijeljanih.

SARENILU SVIBANJSKOG JUTRA, zastave razigrane na vjetru, pioniri sa crvenim maramama, omladina, građani, vojnici, rodbina poginulih, svi s pogledima gordosti i dostojanstva, u bijeli kameni obelisk uprtim i u onih 13 stupova što vječno opominju...

POCASNA ČETA VOJNIKA sa šljemovima, počasne straže sa isukanim bajonetama na puškama, sa svake strane obeliska, stoje nepomično...

GLAZBA GARNIZONA JRM i »Lenjinov marš«, dok defiliraju grupe omladinaca i rukovodilaca s vijencima: vijenci Centralnog komiteta SK Hrvatske, Gradskog komiteta SK Zagreba, kolektiva tvornice »Rade Končar«, Kotarskog komiteta SK Split i Općinskog komiteta SK Šibenik. Skupštine općine Šibenik, Općinskog odbora SUBNOR-a, radnih kolektiva, škola i ustanova...

CVIJEĆE PIONIRA I MALISANA, stručak karanfila i makova položeni u podnožje stupa rukom najmlađih...

MJESOVITI ZBOR »KOLA« i »Internacionala«.

RIJEČI MELKIORA UDOVIČICA, predsjednika Općinskog odbora SUBNOR-a, upućene likovima Rade Končara i drugova.

RIJEČI OMLADINKE ADRIANE DORBIĆ, učenice Gimnazije, herojima i žrtvama fašističkog terora...

I JEDNA PORUKA SUTNJOM sa značenjem: »...nastavljamo vaše djelo, drugovi milili«

To su slike i utisci što smo ih vidjeli i doživjeli među pet tisuća prisutnih na Subićevcu, 22. svibnja u Parku strijeljanih.

Tekst i snimci: J. Čelar

IZLOŽBA DOKUMENATA

U povodu 25-godišnjice pogibije Rade Končara i 25 splitskih rodoljuba, u velikoj dvorani Muzeja grada Šibenika otvorena je izložba pod nazivom »Milosti ne gražim...«, koju je priredio Muzej grada Šibenika.

Na izložbi je prezentirano više od trideset eksponata: fotografija, pisanih dokumenata i letaka, počevši od lične legitimacije Rade Končara iz 1932. godine, pa do prenošenja njegovih posmrtnih ostataka iz Šibenika u grobnicu narodnih heroja u Zagrebu, 19. svibnja 1949. godine. (j)

Sa komemorativne svečanosti u Narodnom kazalištu

Prvi dio komemorativne svečanosti u povodu 25-godišnjice pogibije narodnog heroja Rade Končara, sekretara CK KPH i člana Politburoa CK KPJ, te pogibije još 25 drugova, održan je u ponedjeljak, 22. svibnja, u Narodnom kazalištu.

Pored predstavnika društvenog i političkog života grada, te predstavnika JNA i omladine, komemorativnoj svečanosti prisustvovali su i članovi rodbine poginulih rodoljuba.

U ovom dijelu »Kolo« je uz pratnju orkestra Garnizona JNA, izvело »internacionalu«, nakon čega je predsjednik Općinskog komiteta SK Šibenik Cedo Polak evocirao uspomenu na herojski lik Rade Končara i njegove posljednje trenutke života.

U toku ovog programa prof. Ivo Livaković je pročitao prvonagrađeni rad učenice Radojke Garbovac na temu »Milosti ne tražim, niti bih vam je dao«. Druga i treća nagrada na istu temu pripale su učenicama Branki Čubrić i Desi Rukavina.

Referat druga Cede Polaka u kojem je evocirao uspomenu na heroja Radu Končara donosi mo u nešto skraćenom obliku.

DVADESET I PET GODINA NAVRSILO SE OD ONOGA TUZNOG I TRAGIČNOG JUTRA U KOJEMU SE POD BETONSKIM STUPOVIMA NA ŠUBICEVCU UGASIO HEROJSKI ŽIVOT SEKRETARA CK KPH RADE KONČARA I DVADESETPETORICE NJEGOVIH DRUGOVA.

BIO JE TO ZLOČINACKI FASISTICKI POKOLJ IZVRŠEN NAD IZMUCENOM GRUPOM MLADIH BORACA, KOJI SU HEROJSKI ŽIVJELI ZA OBRANU SLOBODE I SVOJE DOMOVINE, ZA STVAR PRAVDE I ČOVJEČNOSTI, KOJI SU HEROJSKI, PONOSNO I PRKOSNO, PRIJE ČETVRTI STOLJEĆA, RADI TOGA UMRILI.

Narodni heroj Rade Končar, dijete siromašnog ličkog kraja i još siromašnije seljačke obitelji, rano je osjetio tegobe života u kapitalističkom društvu. Mladi metalni radnik, zaojgovim plemenitom mržnjom prema nepravedi klasnoj, najjednostavnijim tlačiteljskim političkim institucijama i poretku, osjećao je nespojivost i želju da se pokrene u bitku za rušenje takvog sistema i za stvaranje novog ljudskog društva, u kome bi vladala pravednost, u kome bi ljudi živjeli slobodno i čovječno. Naći organiziranu snagu kojoj bi se priključio radi ostvarenja svojih želja, željenih ideala, to je bilo traženje koje je mladog radnika Radu pokretalo i misao koja ga je obuzela. On je to ubrzo i našao.

»Stalno sam nešto tražio i nisam imao mira dok nisam našao Partiju« — govorio je Končar. Bilo je to 1934. godine, kada je stupio u jednu od ćelija ilegalne Komunističke partije Jugoslavije. Otada, može se kazati, njegova nada u dostojniji život čovjeka, za čitav naš narod, nije ni za trenutak pokolebana.

Mladi komunisti postaje osnivač partijske organizacije u Šibenskoj poduzeću u Zagrebu, gdje je bio zaposlen, vodi radnike u štraj za njihova prava. Mobiliziran u vojsku, ne prekida svoju političku aktivnost, koju nastavlja i pojačava po povratku u Zagreb. On je 1938. već član Gradskog komiteta Partije u Zagrebu, a slijedeće godine dolazi na čelo KPH, postavlja njen sekretar. Neumorno i bez predaha rukovodi svim akcijama Partije u Hrvatskoj i neprekidno je u pokretu. Dospijeva Rade svuda, u Zagrebu i po ostalim mjestima Hrvatske. On rukovodi noćnim demonstracijama na Trešnjevci, stvara i provodi plan izgradnje i organiziranja nove partijske ilegalne štampanje u Zagrebu, organizira 1940. godine majske radničke manifestacije, učestvuje u pripremanju za V zemaljsku partijsku konferenciju, a sve to pod stalnom paskom i progonima režimske policije, čiju je školu i torture iskusio na sebi nakon što je bio uhapšen 1934. i 1936-37. godine.

Hapšenje, istraga pod mukama i robija u Srijemskoj Mitrovici samo je prekalila toga radničkog borca i ubrzala njegovo sazrijevanje u jednog od najodvažnijih i najprodornijih rukovodilaca proleterske klase i KPJ. Policijsko mučenje nije ga moglo natjerati da svojim mučiteljima kaže jednu jedinu riječ koja bi nanijela štetu interesima i ugledu Partije.

Kada je Končar postao sekretar CK KPH, a zatim i član politburoa CK KPJ 1940. godine, bio je to komunisti s principijelnim marksističkim stavom, odlučan i temeljito spreman da s Titom i Partijom povede svoju klasu i narod u novu i gigantsku bitku za pobjedu socijalističke revolucije u Jugoslaviji.

Nezaboravno zvuče njegove riječi (koje je u razgovoru s Markom Belinićem izgovorio): »I onaj, tko polaže život za oslobođenje naroda, za stvar radničke klase, taj još uvijek malo daje. Oslobođenju čovječanstvo od teških muka i pakla, koji ga stoljećima je, uzvišeno je djelo svakog poštenog čovjeka. Naša djeca pozivaju nas da im ostvarimo sretnu baštinu — slobodu, a ne ropske lance, koji nam tijelo stežu. Naša je stvar pravedna, mi ćemo pobijediti.«

S takvim mislima i uvjerenjem obilazio je Rade u početku revolucije, pod veoma teškim uvjetima, Hrvatsku, Slavoniju, Liku, Baniju i Kordun. U rujnu 1941. on je na zasjedanju u Stolicama, gdje su donesene važne odluke za daljnji razvoj ustanka. Rade je tada dobio zadatak da učestvuje u formiranju Glavnog štaba Hrvatske.

U listopadu 1941. Rade je hitno otputovao u Dalmaciju. Pod

vrlo teškim okolnostima stigao je u Split. Zadatak je već prije razrađen: sastati se s partijskim rukovodećim forumima, pružiti pomoć i upute radi učvršćenja i proširenja ustanka. Dalmacija je pritisnuta talijanskom fašističkom okupacijom. Crne košulje već od travnja razmislile se po našim gradovima i surovim metodama terora, pljačke i denacionalizacije pokušavaju »dokazati« talijanstvo ove naše zemlje. I njihova zastava, koju su dnevno, uz pompu i ceremonije, dizali i spuštali, te batinama nas tjerali da je romanamente pozdravljamo, trebala je da bude dokaz te fašističke istine. Rade, koji je to gledao, mislio je kako ćemo mi na svoj način pozdravljati tu fašističku komediju. Njegov dolazak u Split osjetio se odmah nakon nekoliko dana u intenzivnijim napadima udarnih splitskih grupa na okupatorske oružane snage, sve učestalijim diverzijama i atentatima.

Iz Splitske je Končar došao u Šibenik u XI mjesecu, gdje je održao nekoliko sastanaka s Okružnim komitetom Partije, bavio kraće vrijeme na vodičko-zatonskom terenu, a zatim se 17. novembra u poslijepodnevnim satima vratio u Split. Bio je to zadnji dan Radine slobode i njegove revolucionarne djelatnosti.

U stanu su ga dočekali fašistički agenti. Ni tada se on nije predao. Pokušao je bježati, ali je, ranjen u nogu, konačno dopao u njihove ruke. Muke na koje je bio stavljen za vrijeme istrage teško je zamisliti da ih čovjek može izdržati. Batine, vrelo željezo, sol radi izazivanja neizdržive žeđi, sručili su fašisti na Radu Končara, vjerujući da će klonuti, iskazati priznanje i izdati drugove. Partija je pokušala osloboditi svoga borca, ali su okolnosti pod kojima je Končar bio od fašista čuvan bile takve da nisu pružale ni najmanju mogućnost da se taj plan provede. Dvanaest smjelih splitskih komunisti, koji su bili određeni da izvedu akciju Radina oslobođenja, s tugom i strahom su očekivali daljnji razvitak događaja oko Radine istrage i tamnovanja. A ono je u Splitu trajalo do 19. svibnja 1942. godine.

boljih sinova ovoga grada. U njemu su oni 1941. godine osnovali U takvoj atmosferi i prilikama uplovio je u predvečerje 19. svibnja 1942. godine u šibensku luku brod »Amiraljo Viotić«, prevezavši iz Splitske grupu fizički izmučenih mladih ljudi, kojima je trebao da sudi takozvani »Specijalni sud za Dalmaciju«. To je bila grupa boraca revolucije na čelu s Radom Končarom. Slijedećeg dana, ranim jutrom, dok je još trajao policijski sat, pod izvanredno jakim stražom sprovedeni su do zgrade suda, gdje im je još istoga dana počelo suđenje i navečer završeno proglašenjem smrtnih osude.

U ranu zoru 22. svibnja osuđeni na smrt Rade Končar i drugovi prevezani su kamionima na Šubičevac i u dvije grupe, privrženi za betonske stupove, strijeljani, a zatim pokopani na groblju na Raskrižju. To bi, bila čerula i suha kronika zadnjih časova i umiranja tih heroja, na čelu sa sekretarom CK KPH Radom Končarom.

No, ti zadnji časovi, znamo to dobro, nisu bili tako suhi i obični. Ti zadnji časovi života heroja i njihovo umiranje bili su veličanstveni, toliko uzvišeni i veličanstveni da su i na fašističke krvnike zapanjujuće i porazno djelovali.

Svi su zatvorenici, još za putovanja od Splitske do Šibenika, bili svjesni kakvo im suđenje priprema fašistički okupator. — Drugovi, ne očekujte pravdu ni zakon od fašističkog suda, govorio je okovanim drugovima Rade Končar.

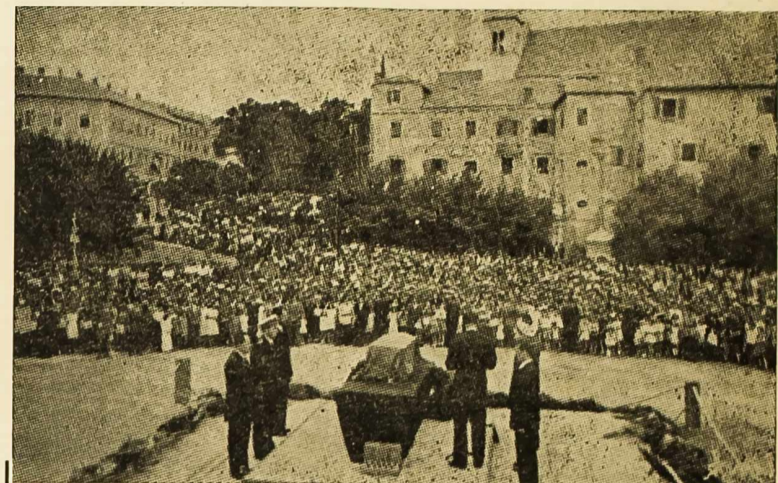
— Nama je prije svega dužnost da, braneci sebe pred fašis-

„SLAVA VAM I HVALA, MILI DRUGOVI NAŠI...“

Referat ČEDE POLAKA

Rade Končar među radnicima »Siemensa«

Prenos posmrtnih ostataka R. Končara iz Šibenika u Zagreb

tičkim sudom, branimo čast i ponos svoga naroda, ugled i čast naše Partije, pod čijom se zastavom borimo, sve dok smo živi, i veličinu stvari za koju smo spremni umrijeti.

I zaista, svi su oni, na čelu sa svojim sekretarom, pred fašističkim sudom položili ispit revolucionarne zrelosti, ispit visoke svijesti, ispit gordosti, ponosa i neustrašive hrabrosti.

U sudskoj dvorani oni odbijaju da dizanjem pozdrave fašističke sudije, već, puni prezira i prkosa prema sudskoj fašističkoj komediji, ostaju sjedeći na svojim mjestima. — Recite vi njima da oni za nas nisu nikakav sud i da u takav sud mi nemamo povjerenja! — izjavljuje Rade sudskom tumaču.

— Recite vi toj gospodi, sudu, da sam se ja borio za slobodu svoga naroda i neka pokušaju shvatiti da je borba za slobodu časna dužnost našega naroda i svakog našeg poštenog čovjeka, kaže na suđenju optuženi Trebotić.

Zaprepaštenje i skriveni strah ispunio je fašističke sudije i auditorij, koji su to morali slušati i morali gledati one koji su to izgovarali. Njima je moralo postati jasno da narod, čiji sinovi tako neustrašivo gledaju smrt u oči, posjeduje nedostiživo i nepobjedivo oružje, koje će ga brzo dovesti do pobjede. Mirno, bez straha, saslušali su heroji presudu na smrt.

Kako su samo prijeteci i nezaboravno zvučile Radine riječi kojima je odbio odvjetnikovo traženje da potpiše molbu za pomilovanje: *MILOSTI NE TRAZIM, NITI BIH JE FASISTIMA DAO*, kaže on odlučnošću koja je zadijavljajuća.

Nakon presude nema među osuđenima na smrt straha i rezignacije, nema kajanja i malodušnosti. I što se više približavao čas kad su trebali umrijeti, Rade i drugovi osjećali su u sebi sve jaču i neuništivu energiju i vjeru u pobjedu ideala za koje će umrijeti. Napuštajući zatvorske ćelije u ranu zoru 22. svibnja 1942. godine, složno su zapjevali internacionalu čiji su se zvuci razlijevali po čitavoj zatvorskoj zgradi, razbudili ostale zatvorenike, koji su im glasno poručivali da će ih osvetiti.

Kada su ih fašistički krvnici privezivali za betonske stupove, Rade se otimlje i grudima se okreće prema pušćanim cijevima i prkosno uzvikuje fašistima: Kukavice, zar se bojite pucati u grudi, zar se bojite naših pogleda? U zadnjim sekundama svoga života Rade i drugovi kliču Partiji i Titu, radničkoj klasi i slobodi.

Takva je bila Radina smrt i smrt njegovih drugova. Ona je značila ogromni gubitak za Partiju, za našu revoluciju, ali u isto vrijeme bila je i neizmjereno snažna demonstracija gigantske snage našega naroda, koja je poražavajuće djelovala na fašističke ubice, koji su vjerovali da se surovom silom može pokoriti jedan slobodoljubivi narod.

Tako je govorio ne samo Rade, već i Nikola i Duje, Paško i Duško, Božo, Vicko, Ante i ostala sedamnaestorica heroja onog proljetnog jutra pod betonskim stupovima.

Ta veličanstvena smrt revolucionara nije ni najmanje zaplašila borbeni Šibenik. Staviše, ta smrt i prolivena krv heroja ulila je nove energije u borbeni život ovoga grada, ona ga je još jače učvrstila u odluci da nastavi hod po Titovu putu stradanja i muka, ali i časti i slave.

Šibenik se herojima odužio već slijedećeg jutra poslije njihove smrti, postavivši na njihove grobove cvijeće s porukom ispisanom na crvenoj traci: »Slava vam i hvala, mili drugovi naši! Mi ćemo vas osvetiti!« I tu poruku je grad Šibenik ispunio, nastavljajući borbu za oslobođenje i pobjedu socijalističke revolucije do njena trijumfa, što je i bio životni cilj i želja čete heroja na čelu s njihovim sekretarom Radom Končarom, čiju dvadeset petogodišnjicu smrti sada mi komemoriramo, ponavljajući ono što smo im odmah po njihovoj smrti bolno izrekli »Slava vam i hvala, mili drugovi naši...«

Rade Končar i 23 rodoljuba strijeljani na Šubičevcu (za još dvojicu nedostaju fotografije)

IZ TVORNICE ELEKTRODA I FEROLEGURA

Bolje iskorištavanje kapaciteta i smanjenje troškova poslovanja

Zbog djelimičnih i potpunih redukcija električne energije, te novih uvjeta privređivanja, stanje u Tvornici elektroda i ferolegura bilo je dosta teško. Samo u posljednje tri godine dohodak je smanjen za tri milijarda starih dinara, te je kolektiv posegao čak i u rezervni i poslovni fond.

Očekivalo se da će, zbog redukcije elektroenergije, naša tvornica dobiti obeštećenje od oko 700 milijuna starih dinara. Međutim, propisi o obeštećenju još nisu doneseni. Interesantno, a specijalni potrošači odmah se isključe čim nema dovoljno električne energije — i bez tih propisa.

Naša tvornica je u više navrata tražila pomoć Fonda zajedničkih rezervi SR Hrvatske, ali je nije dobila, iako je prilikom donošenja mjera privredne reforme posebno bio spomenut položaj u kojem će se, u prvom godinama, naći proizvođači ferolegura i da će im biti nužna pomoć zajednice.

Kad su u Tvornici elektroda i ferolegura uvidjeli da im nitko

ne pruža pomoć, nastojali su kroz bolje iskorištavanje kapaciteta i smanjenje troškova poslovanja popraviti svoj položaj. Rezultati postignuti u prvom tromjesečju ove godine ulivaju optimizam i — ako se tako nastavi — obećavaju da će tvornica ubrzo stati na vlastite noge.

Što je najvažnije, Tvornica je osigurala i dovoljne količine elek-

trične energije, jer je oko 162 milijuna kilovat-sati struje dovoljno da proizvodni kapaciteti budu optimalno iskorišteni deset mjeseci. Uz to, neuporedivo veća pažnja posvećena je akumulativnijim proizvodima, tako da se sada proizvode skuplje i traženiji artikli od silikomangana, a manje od feromangana. Osim toga, cijene finalnim proizvodima na domaćem i inozemnom tržištu nešto su povoljnije, a učinjen je i niz internih zahvata u usvajanju novih tehnoloških postupaka i u mehanizaciji, te u otklanjanju »uskih grla« u nekim pogonima. Sve skupa, to je donijelo ogromne uštede, koje su se veoma povoljno odrazile na poslovanje kolektiva u Crnici.

Ipak, oni i dalje ističu da zajednica ne bi smjela zanemariti teškoće najvećeg snabdjevača domaće industrije elektrodrama, ferolegurama i masama, jer o njenu poslovanju ovisi opskrba gotovo svih značajnijih jugoslavenskih industrijskih pogona elektrodrama, ferolegurama i drugim proizvodima. Koliko su proizvodi tvornice u Crnici angažirani u domaćoj industriji, vidi se i po tome što 50 posto proizvodnje ostaje u zemlji, dok se, s druge strane, 90 posto sirovine uvozi.

Prema tome, posve je jasno da se pred ovim radnim kolektivom nalazi vrlo odgovoran zadatak, kojeg je on i te kako ozbiljno shvatio, jer od uspješnog rješenja toga zadatka ovisi poslovanje mnogih jugoslavenskih poduzeća. Zbog toga bi nastojanjima Tvornice elektroda i ferolegura trebalo ne samo dati svestranu podršku nego i pomoć zajednice. Radni kolektiv u Crnici na to računa s mnogo prava. (B)

PREUREĐEN RESTORAN „KOZARA“ U VODICAMA

Prošle nedjelje Vodičani su još jednom ugodno iznenadili svoje goste: otvorili su novoadaptirani i prošireni restoran »Kozara«, uređen u kombinaciji suvremenog interijera s karakteristikama dalmatinskog ambijenta.

Po zidovima su postavljene »ferali« od kovana željeza, a kameni svod, poput onih u dalmati-

nskim konobama, vodi gosta u drugu prostoriju, čija je jedna ploha sva u kamenu.

Od one bivše neugledne »Kozare« nije ostalo ni traga.

Objektom sada upravlja trgovačko poduzeće »Vodičanka«, koje je u adaptaciju uložilo oko 25 milijuna starih dinara.

Potpuno je modernizirana i kuhinja, te sada može dati više od 200 obroka dnevno. Na spratu zgrade adaptirano je se sobe za četrdesetak gostiju.

Jedan takav objekt svakako je bio nužan u centru Vodica, na samoj Poljani.

Budući da je sve dobilo novi izgled, upitali smo komercijalnog rukovodioca »Vodičanke« Josipa Rocu da nam kaže kako stoji stvar sa cijenama.

— Mislim da su veoma tolerantne u odnosu na ostale slične objekte, vino, na primjer, prodajemo po 500 starih dinara litru, dok mu je cijena u hotelskim restoranima čak 1.000 starih dinara.

Između nove »Kozare« i nekog hotelskog restorana gotovo i nema više razlike. Jedino još treba vidjeti kvalitet poslovanja i usluga u sezoni.

J.C.

ČAJNI STOLNJACI SUVENIRI

U prodavaonici trgovačkog poduzeća »Tkanina«, pokraj kazališne zgrade, pušteni su u prodaju čajni stolnjaci što ih proizvodi tvornica »Glas« u Smederevu. Na tim stolnjacima, čiji komplet košta oko 4.400 starih dinara, utisnuti su motivi iz starog Sibenika.

Kao suvenir, stolnjaci su pobudili velik interes kod kupaca i izvan Sibenika. Primjer smederevske tvornice može veoma korisno poslužiti i nekim našim radnim organizacijama — da do početka turističke sezone na takvim i sličnim proizvodima utisnu motive iz našeg grada — koji slavi 900-godišnjicu svoga prvog spomena.

I OPET NIJE BILO SURADNJE

Još se nije potpuno stišala bura oko gradskog perivoja, a već je, iako u manjem obujmu, došlo do jedne druge štete prilikom izvođenja radova u gradu.

Najavljuje se da će na rubu gradske tržnice biti postavljena ograda. Bez obzira na privremeni karakter tržnice (dok ne bude gotova nova), ta je intervencija, usmjerena na zaštitu pješaka i sigurnost saobraćaja, naišla na odobranje građana. Prije nekoliko dana počelo je i bušenje rupa za nosače ograde.

Ali, došlo je do nepredviđenog zastoja. Na dijelu tržnice kod Kazališta (»donji pazar«) probijen je na nekoliko mjesta telefonski kabel, postavljn na dubini od tridesetak centimetara. Dvadeset telefona bilo je time isključeno iz upotrebe, a dvadeset metara kabla gotovo uništeno. To je privremeno zaustavilo radove, ali je poduzeću PTT saobraćaja nanijelo znatnu materijalnu štetu.

Radove su izvodili radnici »Zenilca«. Da li su oni mogli znati da se na tom mjestu nalazi osjetljiv telefonski kabel? Sigurno da nisu.

— Ali — rekao nam je tehničar poduzeća PTT koji je nadzirao vađenje uništenog kabla — izvođač se morao obratiti »Elektri«, »Vodovodu« i PTT-u i konzultirati ih prije nego je prišao kovanju. To je normalna procedura. Pitam se: šta bi se dogodilo da je umjesto telefonskog kabla ondje stajao električni kabel visokog napona?

Ipak, da li je poduzeće PTT u Sibeniku bilo sasvim upućeno u to da radovi predstoje i da će se bušiti rub tržnice pod kojim leži telefonski kabel?

Cini se da nas i ovaj slučaj u-

pućuje na zaključak da u Sibeniku nema dovoljno suradnje — kad su u pitanju neke akcije!

J.C.

Dvije tisuće obroka dnevno

Restoran društvene prehrane u tvornici lakih metala »Boris Kidrič« Sibenik nesumnjivo je jedan od najvećih i najmodernije opremljenih restorana na području naše komunne.

U restoranu se danas izdaje više od dvije tisuće toplih obroka dnevno. Hrana je veoma kvalitetna i jeftina. Radnik plaća samo 110 starih dinara po obroku.

Proizvođači, odnosno abonenti sasvim su zadovoljni količinom i kvalitetom hrane, što omogućuje i veći nivo njihove proizvodnje.

Zivko Pečković

160 AUTOBUSNIH LINIJA Bez uređenog prostora u Dragi

Autobusna stanica ispred stare općine, koliko god kritizirana, do sada je obavila značajan posao u tranzitu putnika kroz naš grad. Budući da o njenu proširenju za sada nema ni govora, kao ni o ranijim planovima o uklanjanju lučkog skladišta, to je poduzeće »Autotransport« poduzimalo povremene mjere da se autobusna stanica koliko-toliko dovede u red i organizira prema zahtjevima putničkog prometa.

Ovih dana poduzeće je pristupilo daljnjem dotjerivanju autobusne stanice, postavljanjem velike nadstrešnice nad šest autobusnih perona. Radovi bi trebali biti završeni do 20. lipnja, a stajat će oko 90.000 starih dinara. Konstrukciju će postaviti zanatsko poduzeće »Dane Rončević«.

Frekvencija na toj autobusnoj stanici bit će u ovoj sezoni izuzetno velika. Računa se da će preko nje dnevno saobraćati oko 160 međugradskih i ekspresnih linija u oba pravca. Tome treba dodati i znatan tranzit pješaka, koji će sa željezničke stanice dolaziti na autobuse i brodove. S tim u vezi nameće se jedno važno pitanje,

da se što prije uredi zapušteni prostor u Dragi, tim prije što je adaptacija stambeno-poslovne zgrade »Slobodne plovidbe« i ri-bo-kombinata »Kornat« pred završetkom, pa taj prostor (Lenjinov trg) prestaje biti dio gradilišta. Svoj doprinos uređenju toga trga mogla bi dati i ta dva poduzeća, kao i susjedno poduzeće »Dane Rončević«.

Lokalne autobusne linije više neće polaziti sa autobusne stanice, nego s prostora ispred željezničke stanice, gdje je već do sada trebalo da se podigne aluminijski objekt, a kasnije i nadstrešnica. Ali, iskrse su neke teškoće, tj. jedna komisija ZTP iz Knina, koja je prije nekoliko dana razmo-

trila taj projekt, dala je na znanje da se o projektu mora izjasniti i nadležni organ Zajednice ZTP u Zagrebu.

Kiosk je, međutim, već izrađen i sada se čeka samo to odobrenje. Vjeruje se da će ono ubrzo stići. Ipak, sve je to dosta usporilo druge radove, i to u vrijeme kada se svaki dan pojačava promet turista i autobusa.

J. C.

Zabilježeno

Poduzeće PTT saobraćaja u Sibeniku vrši posljednje pripreme na proširenju kapaciteta gradske telefonske mreže. Sadašnja telefonska automatska centrala, koja ima 2 tisuće priključaka, povećat će se za još tisuću brojeva, tako da će moći udovoljiti potrebama onih građana i radnih organizacija koji već duže vremena očekuju da dođu na telefon. Predviđa se da će se sadašnji broj pretplatnika povećati od 2.000 na 2.400.

Na prvoj konstituiraćoj sjednici Udruženja penzionera šibenske općine, čiji novoizabrani upravni odbor broji 11, a nadzorni odbor tri člana, za predsjednika Udruženja izabran je ponovo Ante Kovač, za potpredsjednika Spiro Huljev, za tajnika Jere Caleta, a za blagajnika Jerko Jurin. Za predsjednika nadzornog odbora izabrana je Nina Petrić.

Gradska ribarnica je već duže vremena snabdjevena većim količinama ribe. Ribolovna poduzeća »Kornat« i »Adria« svakodnevno dopremaju po tisuću kilograma uglavnom zaleđene ribe, a zajednički i privatni ribari donose dnevno oko tisuću kilograma svježe ribe. Cijene su prilično stabilizirane. Najviše se doprema srdela, gavuna, cipalja, lignja, skuša, jегulja, hotbotnica i bukava. Cijene se kreću od 200 do 1.400 starih dinara kilogram.

KAKAV TURISTIČKI PROMET U 1970. GODINI?

PRVO OPĆINSKO SABOROVANJE

Na općinskom saborovanju, koje će se održati u petak, 26. o.m. raspravljat će se o razvojnim mogućnostima turističke privrede šibenske općine do 1970. godine.

Kao što je poznato, šibenska komunna je stavila sebi u zadatak da osim jačanja pomorskog prometa i daljnjeg razvoja aluminijske industrije — osobitu pažnju posveti unapređenju turističke privrede u toku četiri naredne godine. Postoji već danas prilično solidna osnova i realna mogućnost da turizam zauzme vidno mjesto na našem području.

U vezi s tim predstoje ozbiljni napori i ulaganja određenih sredstava. U prvom redu, potrebno je pokloniti punu pažnju intenzivnijem privređivanju i boljem korištenju smještajnih kapaciteta, jer se na tom planu šibensko turističko područje nalazi na dnu ljestvice. Jačanjem inozemnog turističkog prometa otvaraju se široke mogućnosti za efikasnije korištenje kapaciteta koji se dosad nisu eksploatirali. Uz realno povećanje eksploatacije od 30 posto, do 1970. moglo bi se ostvariti 200 tisuća noćenja više nego u 1966. godini, ili ukupno 900 tisuća noćenja.

Intenzivnije privređivanje u oblasti turizma moguće je postići podizanjem kvalitete turističkih usluga, proširenjem asortimana i efikasnijom poslovnošću privrednih organizacija, uz dosljedniju primjenu nagradivanja prema radu i uz jačanje i razvijanje ličnih inicijativa građana, bilo to u privatnom ugostiteljstvu, kućnoj radinosti ili u izradi suvenirna.

S razvojem materijalne osnove svih privrednih djelatnosti koje učestvuju u turističkom prometu, neophodno je da se stručno osposobljavaju već zaposleni kadrovi ili da se školuju novi ljudi, jer će to, bez sumnje, utjecati na proširenje usluga i njihov kvalitet.

Predviđa se da bi se korištenje ugostiteljskih kapaciteta moglo povećati na 120 dana godišnje, s tim da bi hoteli A kategorije poslovali tokom cijele godine. S druge strane, kampovi, dječja ljetovališta i privatne sobe koristile bi se 60, a odmarališta 90 dana u godini. Da bi se to moglo ostvariti, smještajni kapaciteti svih vrsta trebali bi iznositi 25 tisuća ležaja, prema 15 tisuća, s koliko je ovo područje raspolagalo u 1965. godini. Prema tome, uz izgradnju novih kapaciteta, očeku-

je se da bi promet u 1970. godini iznosio milijun i 800 tisuća noćenja i oko 15 milijardi ostvarenog turističkog prometa.

Predviđa se da će prismoštenško-rogozničko područje u 1970. godini raspolagati sa 660 novih ležaja u hotelima, a vodičko sa 350, u turističkim naseljima šibenskog područja imat će 2 tisuće, vodičko 600, a murtersko područje 3.200 ležaja. Proširit će se i kapacitet auto-kampova na prismoštenškom i šibenskom području, a broj ležaja u motelima za još 48.

Ukupne investicije iznosit će 291 milijun novih dinara, i to 222 milijuna za izgradnju turi-

stičkih naselja, 56 milijuna za hotele i pansione, milijun i 670 tisuća dinara za motele, 3,5 milijuna za auto-kampove, milijun novih dinara za gradnju restorana, i dr.

Potrebno je istaći da će lokalna ugostiteljska mreža učestvovati sa minimalnim sredstvima, jer je ionako opterećena visokim a-nuitetnim obavezama. Stoga se smatra da će više od 85 posto sredstava osigurati radne organizacije turističkih i drugih privrednih grana u zemlji, zatim banke, a djelimično će u investiranju sudjelovati i inozemni kapital. (j)

Uočl VII festivala djeteta

ODREĐENE PREDSTAVE

Za ovogodišnji Festival djeteta, koji će se održati od 25. lipnja do 2. srpnja, bilo je prijavljeno 29 predstava, ali »mjesto« ima samo za 10 ansambla. Posao odabiranja najboljih povjeren je posebnoj komisiji stručnjaka, koji su pregledali sve prijavljene predstave. Nakon toga održan je sastanak Selekcione komisije i Sekretarijat Vijeća festivala, na kojem je donesena odluka o predstavama koje će biti izvedene u okviru Sedmog festivala djeteta.

U kategoriji »živih scena« na festivalu će nastupiti pet kazališnih kuća: Pionirsko pozorište iz Sarajeva, koje će izvesti komad »Do posljednjeg daha« od Ljubije Đokića, »Titovi mornari« iz Splitske, koje će izvesti djelo »Vitez straha«, također od Lj. Đokića, Mladinsko gledalište iz Ljubljane, koje će prikazati komad »Razbojnik iz Karde-mamme« od T. Egnerija, Zagre-

bačko kazalište mladih, koje će se predstaviti djelom Duška Radovića »Kapetan Džon Pipl-foks« i Pionirski dom iz Ljubljane, koji će učestvovati s komadom »Užaljena račka« od N. Grnetova — T. Guričeva.

Od lutkarskih »kuća« nastupit će: Kazalište lutaka iz Zadra, s komadom »Svijetloplavi Pe-

tar« od G. Urbana, Beogradsko pozorište lutaka, s djelom »Mačak Tošo« od Branka Čopića, Pozorište lutaka iz Niša, s komadom »Kapetan Džon Pipl-foks« od Dušana Radovića, i Pozorište lutaka iz Mostara, s »Bajkom iz kofera« od Jana Vladislava.

Izvan konkurencije nastupit će Teatar Freundschoft iz Berlina (Istočna Njemačka), a izvest će muzikal »Kako živite«, prema Šekspirovu djelu »Na tri kralja«. Redakcija »Susreti četvrtkom« iz Beograda izvest će scenski prikaz narodnih umotvorina pod nazivom »Ono hoće, hoće«. (B)

Festivalu se raduju i djeca

Pred početak VII festivala djeteta Više referata i koreferata

Ovogodišnje manifestacije u okviru Sedmog festivala djeteta proteći će u znaku teme »DIJETE I DRAMSKA LITERATURA«. Pred izvedbama 10 djela, bit će organiziran i studijski dio festivala, na kojem će dvadesetak eminentnih jugoslavenskih kulturnih radnika podnijeti svoje referate i koreferate.

Branislav Kravljanc iz Beograda podnijet će referat pod naslovom »Stanje dramske literature za djecu«, dok će Raško Jovanović govoriti na temu »Dramatizacija — nužno zlo ili ozbiljna dopuna našem repertoaru«. Uvodno izlaganje na studijskom dijelu VII festivala djeteta dat će dr Branko Lazić, docent Filozofskog fakulteta u Zagrebu, a o dječjoj dramskoj literaturi s pedagoškog aspekta govorit će prof. Nedjeljka Kujundžić, suradnik RTV Zagreb.

Miljenko Misailović, dramaturg Narodnog pozorišta iz Beograda,

referirat će na temu »Neke osobitosti dramatizacije za djecu«, dok će ljubljanski književnik Tone Pavček posvetiti svoje izlaganje isključivo suvremenoj repertoarnj politici dječjih i lutkarskih kuća.

Uz te referate, u toku festivala bit će podneseno i više koreferata. Svakog dana ujutro vodit će se i diskusija o predstavama koje će biti izvedene prethodnog dana. Svi referati, koreferati i diskusije bit će zabilježeni i po završetku festivalskih manifestacija objavljeni u posebnoj knjizi. (B)

I OVE GODINE U ČAST DANA MLADOSTI DOM JNA U ŠIBENIKU ORGANIZIRA PRIREDBU

„Mladi pred mikrofonom“

Priredba »Mladi pred mikrofonom« održava se ove godine bez ikakvog ograničenja. Za nastup su se mogli prijaviti svi omladinci koji misle da dobro pjevaju. Da li je njihov glas zaista melodičan, ocijenit će uskoro stručni žiri. Prošle godine prvo mjesto na priredbi »Mladi pred mikrofonom« pripalo je ZLATI KORDIĆ.

Za nastupe na ovogodišnjoj priredbi prijavio se izuzetno velik broj omladinaca. Tko će od

ŠIBENSKI AMATERI NA FESTIVALU U KUTINI

Prošlih dana u Šibeniku su boravili zagrebački režiseri Mirko Perković i Nikica Vončina, članovi komisije koja ima zadatak da odabere predstave za ovogodišnji festival dramskih amaterskih društava Hrvatske.

Oni su u Centru za scensku kulturu gledali izvedbu djela »San ljetne noći« od Williama Shakespeara, u režiji k. g. Janka Marinovića iz Zagreba. Članovima komisije izvedba se neobično sviđala, te su odlučili da šibenski »San ljetne noći« uvrste u predstave koje će biti prikazane na ovogodišnjem festivalu dramskih amatera naše republike.

Smotra na kojoj će učestvovati naši amateri održat će se od 25. svibnja do 3. lipnja u Kutini.

Izbor za učestvovanje na festivalu još je jedno veliko priznanje agilnim amaterima Centra za scensku kulturu. Kakav će uspjeh postići u Kutini, saznat ćemo uskoro. (B)

njih imati sreću i čast da nastupi na završnom natjecanju, koje je zakazano za 25. svibnja, još se ne zna. Trenutno žiri odabire najbolje. Za nastup su se dosad prijavili: Tonko Najev, Zdenka Ševin, Mirjana Mikulandra, Nevenka Jakovljević, Ivica Patiera, Vera Nikolić, Nevenka Burazer, Radojka Badžin, Zlata Kordić, Dragana Dobrković, Marjori Ušić, Marjan Uroda, Gordana Vukšić, Nada Cetković, Bruno Bedrica, Dragana Nikolić, Liljana Popović, Mirna Tomić, Dita Radojević, Živko Slavica, Meri Turković, Anika Mikulandra, Milenko Grubelić, Vlado Penović, Duško Jaramaz, Igor Polić, Božena Sinožić, Josip Sindik, Jadranka Žutić i Jasna Slavica.

Mladi pjevači prijavili su, uz ostale, i ove melodije: »Sjećanje na tebe«, »Zanjimo žito«, »Ne misli na mene«, »Cemu istina«, »Bokeljska noć«, »Vrijeme plakanja«, »Lorina pjesma« (iz filma »Doktor Živago«), »Ludo srce«, »Kralj pajaca«, itd.

Finalna priredba »Mladi pred mikrofonom« održat će se u velikim dvoranama Doma JNA u Šibeniku. Interpretatore će pratiti Veliki zabavni orkestar šibenskog garnizona, pod ravnanjem maestra MILOŠA TASOVCA. (B)

Povećanje broja prigradskih autobusnih linija

U toku ovogodišnje turističke sezone znatno će se pojačati prigradski autobusni saobraćaj. Šibensko poduzeće »Autotransport« čini ogromne napore da sa većim brojem linija Šibenik svakodnevno poveže sa ostalim turističkim mjestima.

Gotovo dvostruko veći broj autobusnih pruga saobraćat će u pravcu Murtera, Tijesna i Pirovca, gdje se očekuje najveći po-

sjet domaćih i inozemnih gostiju. Brz saobraćaj omogućit će novoizgrađeni most između Murtera i kopna, koji će se pustiti u saobraćaj najkasnije do 1. srpnja. »Autotransport« će također pojačati prigradski saobraćaj i u pravcu Rogoznice, Primoštena, Brodarice, Bilica, Danila i drugih okolnih mjesta. Od ove sezone započet će prvi put saobraćati i autobusi na relaciji Šibenik — Zablance. (jj)

Stanje i mogućnost ekonomskog razvoja drniške komune

Piše
ŠIME PILIĆ

Mjere privredne reforme odrazile su se i na privredu drniške općine, koja je uglavnom bila ekstenzivna i s dosta niskom produktivnosti rada. Ipak, u 1966. godini drniška privreda postiže dobre rezultate, što se može vidjeti iz slijedećih pokazatelja: u odnosu na 1965. godinu društveni bruto-proizvod bilježi indeks od 121,4, društveni proizvod od 115,5, nacionalni dohodak od 115,6, a zaposlenost od 94,7.

Odmah upada u oči smanjenje broja zaposlenih. Posljednjih godina to se kretalo ovako: 1961. godine Drniš je imao 3.913 zaposlenih, 1963. godine 3.736, 1965. godine 3.566 i u prvom tromjesečju 1967. godine 2.991. U odnosu na 1961. godinu broj zaposlenih smanjen je za gotovo 1.000 radnika, tako da je danas u drniškoj privredi zaposlen tek svaki trinaesti stanovnik komune. Ove i narednih godina problem zaposlenosti bit će još težji. On je posebno zaošćen nakon masovnog otpuštanja rudara iz Boksitnih rudnika i Rudnika mrkog uglja u Siveriću, te nakon likvidacije zanatskog poduzeća »Radnik«. U 1967. godini planira se daljnje smanjenje broja radnika u oblasti industrije za više od 400 lica, a u oblasti saobraćaja za oko 80 lica. Neznatno povećanje radne snage osjetit će se jedino u oblasti ugostiteljstva, građevinarstva i zanatstva. Planski podaci govore da će broj zaposlenih u 1967. pasti čak na 2.675 radnika.

Indeks ostvarenja plana u 1966. godini kod društvenog proizvoda iznosio je 101,6 a kod nacionalnog dohodka 105,5. Plan, iako je bio realno postavljen, nije ostvaren u oblasti zanatstva (indeks 52,4) i industrije (indeks 89,1). Likvidacijom zanatskog poduzeća »Radnik«, poduzeće »Univerzal« iz Siverića ostvario je porast ukupnog prihoda i nacionalnog dohodka iznad plana. Industrija je podbacila plan za 11,5 kod društvenog proizvoda, a za 10,9 kod novostvorene vrijednosti, iako je kemijska industrija neočekivano

poboljšala i proizvodnju i plasman (uspjesi »Dalmacija-plastike«). »Glavni krivac« za takvo stanje je rudarstvo, inače dosad najznačajnija grana drniške industrije.

U cjelini, ipak se može reći da prošlu »drnišku godinu« karakterizira povećanje proizvodnje, ekonomičnosti i rentabilnosti kod većine radnih organizacija. Akumulacija je u odnosu na 1965. godinu povećana za 41 posto, a ukupna masa osobnih dohodka za 24 posto. Prosjek osobnih dohodka po jednom uposlenom kretao se oko 500 novih dinara (1965. godine 370 novih dinara). U narednom periodu osobni dohoci rasli bi proporcionalno s porastom dohodka.

Inače, drniška privreda treba sada da se prilagodi dvjema komponentama: revalorizaciji osnovnih sredstava i mijenjanju kreditne politike. One će izmijeniti uvjete pri formiranju dohodka i »natjerati« drniške privrednike da sami više ulažu u obrtna sredstva. Vjerovatno će to utjecati na sporiji tempo razvoja neposrednom narednom periodu, ali i na smanjenje rezervi repromaterijala i zalih gotovih proizvoda, te na povećanje korisnosti postojećih sredstava.

Napokon, radni kolektivi u Drnišu moraju ozbiljno računati i na integracione procese, osobito u rudarstvu i trgovini, što bi im omogućilo poboljšano poslovanje i ekonomičnost.

U idućem broju: Proizvodnja boksita, uglja i građevnog materijala.

Mataavluj i šibenska kapa

MATAVULJEVI NISU BILI SAMO PISCI, NAUČNI RADNICI I TRGOVCI, NEGO I MAJSTORI ZA IZRADU NARODNIH MOTIVA.

Nad stare šibenske krovove na Gorici nadvijao se prvi mrak. Jata lastavica u zraku kao grozdovi jorgovana. Odnekud zamor, odnekud se čuje pjevušenje, kao da iskravaju drage zaboravljene melodije starog Šibenika. Iz nekih kuća čulo se oplakivanje, iz nekih miris lokarde na gradelama, a iz nekih cvrkot ptica u krleci. Prolazimo kraj samostana tvrdih zidina pa razmišljamo o tome šta bi nam one mogle pričati o davnašnjem gradu i životu, kad bi mogle...

Eto, sredina prošlog stoljeća: »Grad ima 6 tisuća stanovnika, dvadesetak plemićkih porodica i

mnogo činovnika, trgovaca i kamatnika. U njemu životari sirotinja, sluge, nosači, pali piljari i ostarjeli obrtnici. Od predgrađa je odijeljen visokim zidovima«. To znači: s jedne strane patricijske palače, a s druge težačke potleušice...

Najavljuje se i 1848. godina: svi siromašni priljkuju promjene u životu, na onim sitnim kvadratima krša kod Sv. Mare i oko nje. Zele, jadni, nešto blagodati i za sebe. Pokušavaju i nadaju se. Nose se s kamatnicima i zelenošima. Hoće nešto. A priroda ni da se dirne. Sirote »ljiljane« ponovo zahvaća ljetina gladna i ponovo ljudi kleče pred patricijskim pragovima govoreći i moleći: »Pričeka, gospodar, još godinu dana!«

HUMKA BEZ OGRADE

U takvoj sredini 26. siječnja 1848. dolazi u grad do jednog vjenčanja: najstariji sin Đorđa Mataavluj, 37-godišnji Stefan, mesar po zanimanju, uzima za ženu Šibenčanku Simeunu (Simu), sedamnaest godina mlađu od sebe. Iz sretnog braka rođena su tri sina: Simeon (Simo), Đuro i Mićo, i četiri kćeri, od kojih je na životu ostala samo Kata. Ostale su umrle još kao djeca. Najstariji sin rođen je 31. kolovoza 1852. godine. On je kasnije postao naš veliki pisac — realista.

Kad je Simi bilo osam godina, u »kući je imao smrt«: 15. rujna 1860. godine, za vrijeme jela, srušio se od srčane kapi pod stol njegov otac Stefan, uspjevši izgovoriti ženi Simeuni — da čuva djecu.

Iako nepismena, Simeuna se brzo snašla. Zbog toga su je i prozvali »Bizmark«. Cvrsta i snalažljiva, proširila je malu radionicu za izradu narodnih kapa i vezova. A nepune četiri godine iza muževljeve smrti preudala se za šest godina mlađeg Đuru Skočića. On je imao lijepo imanje, ali je bio neradnik i pijanica, pa je u kuću Simeune unio nesreću i nespokojsvo. S njim je Simeuna imala dvoje djece: Koju (Konstantina) i Petroslavu. Simo je bio ogorčen na očuha, te odlazi u manastir Krupu kod strica Serafima. U svojim »Bilješkama« i pismima nije očuha nikad spomenuo. Ali, opisao ga je u pripovijeci »Dukan Skakavac« (Delo, 1896).

Mlade djevojke i djeca, od kojih su rijetke još u životu. U sredini je Markova majka ANA, žena Simona brata Đure. Ona je preuzela radnju poslije Simine majke Simeune Mataavluj.

Jednom mu je i stric Serafim javio da mu je »materin muž u slabom stanju« i napomenuo: »Baš bi mala šteta bila, osobito za vas sve!«

Ipak, Simo je volio svoju majku. U vrijeme crnih boginja u Šibeniku pisao je bratu Đuri da čuva naročito nju. I bila je sačuvana: umrla je u dubokoj starosti, krajem travnja 1914. godine, nadživjevši svoja dva sina: Miću i Simu.

Brat Đuro bio je tada trgovac, veoma inteligentan i duhovit. Umro je 1917. godine. S njim se Simo dobro slagao i često mu je pisao: »Studen, brate, velika samoća i malo novaca«. Najmlađi brat Mićo mnogo je putovao i trošio pare. Bio je bolešljiv i rano je umro. Simu je zadesila ista sudbina kao i djeda, oca, strica i (kasnije) brata — umro je 20. veljače 1908. godine od kapi, kao i oni, zaželivši da bude sahranjen bez počasti i da mu grob bude humka — bez ploče i ograde.

KRUT USKOK I NJEŽAN TRUBADUR

Simo Mataavluj osobito je dobro poznao Šibenik i Šibenčane. I pisao je o Šibeniku: »Grad prenaseljen, suviše krševit i sunčan, suviše pobožan gromadan, oštar, među kojim gdje i gdje niče trav-

ka, kao za lijek«. Grad u kojem žive Šibenčani, a i praznovjeren, prepun historijskih uspomena i narodnih predanja«. Grad iza koga je »sivi kam, u koji svakog pravog Šibenčanina živi nježan trubadur, krut uskok i vrijedan težak; kako kad dirneš koju žicu, iskočit će jedan od trojstava. Stoga se tu svakog dana izmišljaju nove ljubavne pjesme, stoga je još i danas u običaju otmica djevojaka, stoga se gine za ružnu riječ, a lijepom se zaista gvozdena vrata otvaraju...«

Gdje god Simo putovao, uvijek je mislio o svojem kraju. Sjećao ga se, tražio u njemu narodnu riječ, nadimak, izreku i rugalicu. Obilazio je sajmove i pazare, predjele i lica, pa zapisivao i sredivao: »siromaštvo nije sramota nikome«, »mrš s očiju mi«, »češće ne dođi no dođi«, »nagazija jest, to je sigurno, ali se ne zna da li na sugreb ili na čini! Ako mu izadu šklopci po tijelu, onda je na sugreb, i ozdravit će lako! Ali, ako su čini, onda... — zavrti glavom«, »ne javi stoku kući«, »iznese stope iz manastira«, itd. Pa ponovo u drugo mjesto, na drugi pijačni dan...

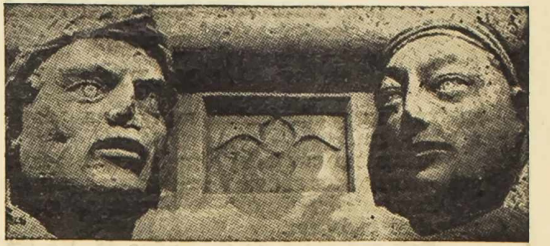
(Nastavit će se)

Josip Grbelja

Rukotvorine iz radionice Mataavluj

JURAJ DALMATINAC

Ovih dana, povodom velike izložbe Jurja Dalmatinca u U mjetničkom paviljonu u Zagrebu, pročitali smo i ovo: »Velika izložba starog kipara Jurja Dalmatinca postala je u Zagrebu veoma popularna. Ona je zapravo centralni kulturni događaj.«

Odmah zatim zagrebački kritičar E. Cvetkova postavlja vrlo jednostavno pitanje: »Koji je to umjetnik što toliko privlači naše zanimanje?« Nakon toga govori ona o Jurju Dalmatinu i njegovu djelu, a na kraju sugerira građanima Zagreba što na izložbi moraju posebno pogledati. To seu prvom redu odnosi na odljeve djela Jurja Dalmatinca — načinjene prema originalima u našem gradu.

Zeleći da i mi nešto šire upoznamo građane i posjetioce grada s djelima čuvenog kipara XV stoljeća i da ujedno ukaze-mo na to kakvo se značenje pridaje njegovim djelima u ovoj turističkoj godini, makar se radilo i o odljevima, odlučili smo opširnije objasniti pojavu Jurja Dalmatinca i njegovu značen-je za turistički razvoj Šibenika. Dakle, i mi ponavljamo pitanje E. Cvetkove: »Koji je to umjetnik što toliko privlači naše zanimanje?«

Prije svega, Šibenik je pravi spomenik srednjovjekovnog graditeljstva. U XV i XVI stoljeću, za doba kasne, cvjetne gotike i rane renesanse, »satakana je na našoj jadranskoj obali čitava pletenica divnih arhitektonskih i skulptorskih djela. Uz krž je svakovim izrastala plemenita tvorevina od kamena nadahnutih stvaralaca. U toj golemoj baštini vrhunskih vrijednosti i-pak se najviše ističe djelo jednog čovjeka: Jurja Dalmatinca.

On je u naše krajeve prenio građevne i dekorativne oblike kasne mletačke cvjetne gotike. Godine 1441—1473, kao glavni graditelj katedrale u Šibeniku, radi na njenu poprečnom bro-đu, horu, sakristiji i osnovama za kupolu. Njegova su djela plastična dekoracija krsionice,

kipovi apostola na pobočnim portalima i vijenac ljudskih glava na vanjskoj strani apsida.

U katedrali u Splitu ugradio je Juraj 1448. godine kapelu Sv. Staša (Anastazija) s njegovim likom na sarkofagu, povr- kojega je veliki kameni baldahin; na prednjoj ploči sarkofa-ga prikazao je dramatski »Bi-čevanje Kristovo.«

U Dubrovniku je radio na popravku Kneževa dvora i dovr-šenju kule Minčeta. Djelovao je i u Italiji: u Anconi je podigao »Loggia dei Mercanti« i izradio pročelje s figurama na crkva-ma S. Francesco alle Scale i Sant' Agostino.

Osim toga, radio je i na Rabu i Pagu, a iza svoje smrti (1475) ostavio je mnoge svoje učeni-ke. Najpoznatiji od njih bili su Andrija Aleši i Ivan Pribislavljić.

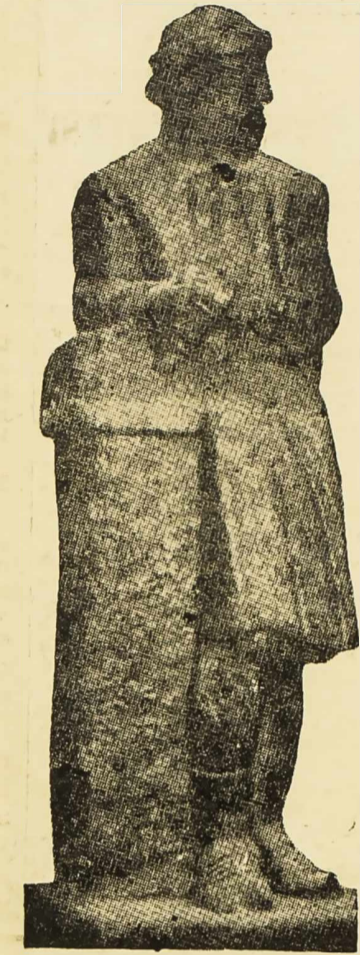
Andrija Aleši, kipar i graditelj albanskog porijekla, koji se 1435. godine spominje u Za-dru kao naučnik kod Marka pok. Petra, a u Šibeniku pri gradnji katedrale kao Jurjev pomoćnik, radio je 1454—1460. na Rabu. Najvažnije mu je dje-lo krsionica u stolnoj crkvi u Trogiru (1466—1467), a s maj-storom Nikolom Firentincem sagradio je i ukrasio kapelu blaženog Ivana Orsinia u tro-

girkog katedrali. Vjerojatno su njegova djela i palače Torloni i Cipicco u Trogiru. U Splitu je još 1448. gradio kapelu Sv. Katarine u crkvi Sv. Dominika (nije sačuvana), a 1472. izveo je popravke na zvoniku katedrale. Povremeno je djelovao i u Ita-liji, ali stalno pod utjecajem Jurja Dalmatinca.

Drugi Jurjev učenik, Ivan Pribislavljić, kipar i klesar iz XVI vijeka, učio je u radionici Bon u Veneciji. Suradivao je s Jurjem kod izvedbe apsida ši-benske katedrale. U Šibeniku je, zajedno s Nikolom Firentin-cem, gradio 1460. godine stube crkve Sv. Ivana i nadvratnjak s reljefom, a sudjelovao je i kod gradnje i dekoracije kapele Sv. Barbare (kapiteli i poprse sv. Nikole).

Osim tih i drugih čuvenih graditelja Šibenika, bilo je i mnoštvo anonimnih majstora, koji su baštinenim ukusom i profinjenošću gradili palače i crkve, ukrašavali portale, izra-đivali sarkofage i klesali štitove s grbovima taštog plemstva. Svi su oni svome narodu i gradu o-stavili veliko umjetničko bogat-stvo, s prekrasnim zgradama, kamenim zidovima, tvrđim ku-lama i branicima, s vratima i prozorima, doksatima i ugao-nim stupovima, te dvorišta sa

zidovima i umjetničkim kruna-ma, tako da je danas pravi užitak biti u šibenskoj katedrali ili stajati ispred nje, toga naj-većeg graditeljskog i skulptor-

skog djela Jurja Dalmatinca. Ali, on je gradio i svugdje on-dje kamo je bio pozivan i gdje su mu bila osigurana materijal-na sredstva za rad.

»Teško je zato dobiti iscrpan uvid u stvaralaštvo Jurja Dal-matinca, to je skopčano i s pu-tovanjem i s velikim izdacima. Osim toga, veoma je teško i sistematizirati predodžbu o tom velikom majstoru. Zato je još prije sedam godina ponikla ideja u Gliptoteći JAZU da se karakteristična i najvrednija dje-la prikažu na jednom mjestu. . . . Danas je Juraj Dalmatinac u Zagrebu« — piše E. Cvetkova u svome članku »Juraj Dalmati-nac« (»Večernji list«, Zagreb, 16. svibnja 1967) i preporuča Zagrepčanima da izložbu sva-kako pogledaju.

Osim toga, ona im sugerira da osobito pogledaju krsionicu ši-benske katedrale, koja je u Za-grebu u cijelosti prikazana, što »predstavlja svojevrstni rekord i sa stanovišta restauratorske vještine i sposobnosti«. Jer, pi-še ona, »prenijeti do u najsit-nije detalje čipkaste lukove, re-braste školjke, divne nabore na haljinama anđela na svodu i svetaca iznad stupova, donijeti raskošno lisnatog akantusa, a za-tim realna tjelesa, putena i na-bijena, malih anđelića što no-se sud u središtu krsionice, to je vrhunac majstorstva resta-uratora«.

Nakon toga Cvetkova sugerira da posebnu pažnju treba obra-titi frizu ljudskih glava »što nas gledaju s djela apsidalnog zida, koji je također prenesen.« »Za-

mislimo«, piše ona, »kako su u Šibeniku te glave na visini lju-di koji prolaze pored katedrale i nastojmo shvatiti želju tvorca da te vječne kamene glave ko-municiraju s prolaznicima u neprekidnom dijalogu, pokazu-juci svoja dobra, lijepa i nevina lica, svoju ljubav prema bližnji-ma, ali i svoju superiornost, po-hotu i gramzljivost. . . .«

Na kraju, da bi još više upo-zorila građane Zagreba na djela Jurja Dalmatinca i izrazila pre-ma njemu svu svoju zadivlje-nost, E. Cvetkova piše: »Pogle-dajmo sunce i mjesec, inače skrivene našim pogledima, u ši-benskoj katedrali; portale pa-laca Papalić iz Splita, Kneževa dvora s Paga, Crnota i Nimira s Raba; kipove Petra i Pavla ko-ji stoje na sjevernom ili lav-ljem portalu šibenske katedra-le; natpise, bunare, pute, lunete, grobne ploče — pa smo tako dobrim dijelom upoznali stvara-laštvo najvećeg majstora XV stoljeća na našoj obali.«

To o Jurju Dalmatinu u Za-grebu, o prekrasnim odljevima njegovih djela. O originalima u Šibeniku moglo bi se govoriti mnogo više, pa i o tome da ih nigdje posebno ne ističemo i ne reklamiramo.

A razvijamo turizam! Da li je vrijeme da istaknutim gradite-ljima Šibenika i našim histo-rijskim znamenitostima dademo bar malo publiciteta i da ih dostojno prezentiramo posjeti-cima grada? O tom bi se zaista dalo govoriti.

J. Grbelja

PONOVO KRITIČNA SITUACIJA U SKOLSTVU

Opet bez novaca

Pitanje financiranja i veoma kritična situacija oko redovite is-plate osobnih dohodaka u šibenskim srednjim školama — to je bila tema rasprave na posljednjoj sjednici Odbora Zajednice obrazovanja, kojoj je prisustvovao i novoizabrani predsjednik Skupštine općine Šibenik Ćiro Milutin.

Na sjednici je data i informa-cija o radu komisije koja je pod-nijela prijedlog o reorganizaciji škola prvog i drugog stupnja, te o primjedbi Republičkog odbora Zajednice obrazovanja na odstu-panje od standarda za materijal-ne rashode osnovnih škola.

S tim u vezi, usvojen je zaklju-čak da se materijalni rashodi po-većaju za 38 milijuna dinara.

No, najviše se diskutiralo o problemima financiranja sred-njeg i stručnog školstva, te o mo-žućnostima kako da se sanira sa-lašnje stanje. Situacija je u to-

likoj mjeri postala kritična da je dovedena u pitanje isplata oso-bnih dohodaka za mjesec svibanj ove godine. Međutim, ništa bolje stanje nije ni u osnovnim školama, u kojima prosvjetni radnici već od početka ove godine dobi-vaju akontaciju, koja je znatno niža od standardnih zarada.

Kako je na ovom skupu istak-nuto, sredstva će se za osnovne škole osigurati i prosvjetnim ra-dnicima će se, po svoj prilici, is-platiti razlike za protekla četiri mjeseca. Ali, redovna isplata o-sobnih dohodaka u srednjim ško-lama zavisi od drugih faktora.

Još uvijek, naime, veći broj ra-dnih organizacija nije sklopio u-govore sa Zajednicom obrazova-nja o izdvajanju 1,5 posto od neto osobnih dohodaka za potre-be srednjeg školstva. Najveći broj radnih organizacija ne po-štuje preporuku Skupštine općine, koja je još lantske godine usvojena. Neke su potpisale ugo-vore, a neke uopće to pitanje ni-su razmatrale, dok su druge čak smanjile predviđene obaveze za oko 40 posto. To je sve dovelo do toga da se predviđenih 200 mili-juna neće moći ostvariti. Među-tim, ukoliko se tolika sredstva i osiguraju, tada se postavlja pi-tanje: otkuda smoći daljnjih sto-tinu milijuna dinara? To je i mo-mentano najveći problem.

Stoga je na posebnom sastan-ku, kojem su, osim članova Od-bora Zajednice obrazovanja, prisustvovali predstavnici društve-no-političkih organizacija i Skup-štine općine, predloženo da se Skupštini općine uputi preporu-ka da se od 5,2 posto, koliko joj od osobnih dohodaka isplaćuju radne organizacije, umjesto sadašnjih 3,08 za potrebe financira-nja školstva — izdvoji ubuduće 4,27 posto.

Da sve radne organizacije mo-gu uplatiti određena sredstva, najbolji primjer pokazuje kolektiv Tvornice elektroda i ferolegu-ra, koji, usprkos materijalnim te-škoćama, već treću godinu uzastopce redovito izdvajaju određena sredstva za potrebe financiranja srednjih škola. To nesumnjivo znači da su se društveno-politič-ki faktori u toj radnoj organizaci-ji ozbiljno založili i sa velikim razumijevanjem pristupili rješa-vanju toga problema. (j)

Aktivnost Narodne glazbe

Šibenska Narodna glazba postaje sve aktivnija. Nakon što je pripremila novi program, glazba je prošle nedjelje, u čast Dana mladosti, priredila na trgu pred kavanom »Medulić« promenade koncert. Tom prilikom izvedene su kompozicije Tavčara, Gior-dana, Zajca, Brodila, Učakora i Skroška.

Mladi članovi Narodne glazbe teobično su dobro muzicirali i potvrdili da iz nastupa u nastup veće više napreduju.

— Koliko članova broji Narodna glazba? — upitali smo diri-genta ANTU VULETINA.

— Mi smo u prosjeku mladi kolektiv. Trenutno vježba više od 20 muzičara. Neke od njih vidjeli ste na prošlonedjeljnom nastupu. Ma ih dosta veoma talentiranih.

— Planirate li još neke nastu-pe?

— Za sada vam ne bih mogao dati tačan program naših nare-dnih koncerata. Jedino vas mogu obavijestiti da smo u dogovori-na s Narodnom glazbom iz Tro-gira, radi naših zajedničkih na-stupa u Zadru, Splitu, Trogiru i Šibeniku.

Narodna glazba iz Šibenika or-ganizirala je prošle godine dese-tak koncerata. Svi su oni naišli na odličan prijem kod građana. Ma bi i na budućim nastupima potvrdili svoju vrijednost, čla-novi šibenske glazbe vježbaju tri

puta tjedno, a pred značajnije nastupe još i više.

Na kraju, saznajemo da će na-ši glazbari u toku ove godine vjerojatno posjetiti i Dubrovnik, gdje će prirediti koncert odabra-nih kompozicija. (B)

USPIJEH ANE SINDIK — KALAUZ U BECU

Novi ugovor

Naša sugrađanka Ana Syndik-Kalauz vratila se prošlih dana iz Beča, gdje je gostovala u Bečkoj komornoj operi, tumačeći ulogu Rosine u poznatoj operi »Seviljski brijač« od Ciovannia Paisielloa.

Sopranistica Ana Syndik-Kala-uz tumačila je tu ulogu čak dva-naest puta, a posebno ju je zapa-la čast da je tumačila i na jubilar-noj — stotoj izvedbi »Seviljskog brijača« u Bečkoj komornoj o-peri.

Publika i novinska kritika ne-

obično su laskavo ocijenili nastu-pe dugogodišnjeg člana RKUD »Kola« i naše sugrađanke. Tako je drzvenik »Volksstimme« u bro-ju od 1. travnja donio, među o-stalim, i ovo: »Slušali smo u glavnoj ulozu Anu Syndik-Kalauz, koja je svojim lijepim tamno o-

Pionirska štafeta

Pioniri dvadeset i jedne centralne osnovne škole i pionirskih organizacija sa područja šibenske općine, 17. o. m. su svečano ispratili svoje štafete koje su ponijele iskrene pozdrave drugu Titu za njegov 75. rođendan.

Na Poljani maršala Tita, ukrašenoj zastavama, prepunjoj pionira i građana, stizale su štafete iz okolnih mjesta, uz pratnju marševa što ih je izvodila glazba Garnizona JRM.

Iz Dubrave, Vrpolja, Lozovca, Perkovića, Vodica, Murtera, Prvića, Pirovca, Tijesnog, Primo-štena i Rogoznice, te iz ostalih mjesta stizale su grupe pionira i pionirki odjevenih u narodne nošnje, noseći u rukama štafet-ne palice namijenjene svom voljenom Titu.

Branka Belak, učenica šestog razreda osnovne škole »Simo Matavulj«, primila je svaku po-jednu štafetu, uz pionirske pozdrave drugu Titu.

U ime omladine grada Šibe-nika pionire - nosioce štafete pozdravio je sekretar Općin-skog komiteta Saveza omladi-ne Ante Ninić, a poručnik Dra-gutin Prester u ime mladih iz JNA.

Glavnu pionirsku štafetu općine donijeli su učenici V os-novne škole.

Pismo, što su ga pioniri općine Šibenik poslali drugu Ti-tu pročitala je pionirka Živana

Ševerdija:

»Čuvat ćemo, dragi duže Ti-to, naše lijepe zastave i peto-kraku zvijezdu i naše vedro i mirno nebo. A najveća od svih dužnosti bit će nam čuvanje bratstva i jedinstva naših nara-da. Pioniri ti, dragi duže Tito, žele da se zajedno s nama još mnogo godina veselíš uspjesima naših radnih ljudi. Neka još mnogo godina na tvoj i naš dan lepršaju crvene zastave. . . .«

Ružica Vuković, učenica V os-novne škole preuzela je zatim glavnu štafetu pionira šibenske općine i uz buran aplauz poni-jela je dalje. Štafeta je krenula u pravcu Splita.

Tekst i snimke: J. Čelar

bojenim sopranom pokazala da se njen glas i u visine s lakoćom uzdiže«. U sličnom tonu pisali su i drugi bečki muzički kritičari.

Da je Anin »Izlet« u Beč bio uspješan i da ti njeni nastupi nisu ostali jedini, govori i činje-nica što je umjetničko vodstvo Bečke komorne opere ugovorilo s našom sopranisticom da preuz-me naslovnu ulogu u operi »Lu-kava djevojka« od Mozarta.

Na kraju, Ana Syndik-Kalauz imala je čast da nastupi i na re-nomiranim muzičkim igrama u Salzburgu. Sve to govori da pred još jednom šibenčankom stoji odlična karijera operne pjevači-ce. (B)

ZDRAVSTVENA STANICA SKRADIN
raspisuje
NATJEČAJ

za izvedbu građevinskih radova na adaptaciji zgrade ambulante u Skradinu.
Pravo na natječaj imaju građevinska poduzeća, komunalne građevinske ustanove i registrirani privatni obrtnici.
Zainteresirani neka se obrate na gornji naslov gdje će dobiti potrebni elaborat.
Rok natječaja do zaključno 15. VI 1967.

KOMISIJA ZA RADNE ODNOSI TRGOVACKOG PODUZEĆA NA VELIKO S L O G A ŠIBENIK
raspisuje

NATJEČAJ

za popunjenje slijedećih radnih mjesta:

1. poslovođu prodavaonice sa prehrambenim artiklima i kućnim potrepštinama u Tijesnom,
2. poslovođu prodavaonice mješovite robe u Unešiću,
3. jednog trgovačkog pomoćnika za prodavaonicu u Unešiću.

UVJETI:

- pod 1 i 2 traži se sprema visokokvalificiranog radnika u trgovini propisana općim propisima, ili
- spremu kvalificiranog radnika u trgovini propisana općim propisima sa najmanje 2 godine prakse u struci,
- pod 3 da ima spremu kvalificiranog radnika u trgovini, propisanu općim propisima,
- prednost se daje muškarcima iz mjesta ili bliže okoline s tim da su regulirali svoju obavezu.

Osobe kažnjavane za privredni kriminal ne dolaze u obzir. Rok natječaja određuje se 10 dana odnosno do popunjenja radnih mjesta.

Osobni dohodak za sva navedena radna mjesta po Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka poduzeća. Molbe sa potrebnim dokumentima dostavljati na adresu poduzeća sa napomenom za Komisiju za radne odnose.

»ELEKTRODALMACIJA« SPLIT — POGON »ELEKTRA« ŠIBENIK OBJAVLJUJE

Oglas

za popunjenje radnog mjesta — upravitelj HE »Jaruga« snage 2 x 2,5 MW

- UVJETI: 1. dipl. strojarski inženjer za energetiku sa 1 godinom praktičnog rada,
2. dipl. strojarski inženjer sa 2 godine praktičnog rada
3. rukovodilac energetskog postrojenja sa 5 godina praktičnog rada.

OSTALI UVJETI: ad 1, 2 i 3 propisani su u »Službenom listu« broj 47/64.

Osobni dohodak po Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka pogona.
Pokusni rok: 3 mjeseca.
Kandidati su dužni molbi priložiti dokaze da ispunjavaju uvjete propisane »Službenim listom«.
Rok za podnošenje molbi je 8 dana od dana objavljivanja oglasa.

ŠIBENIK - ALUMINIJ 0:0

Stadion »Rade Končar«. Gledalaca 500. Prvenstvena nogometna utakmica II savezne lige — zapad. Sudac Vukasović iz Splita.
»Sibenik«: Bižaca, Superba, Podrug, Marenci, Frkić, Grčić, Živković, Aralica, Zepina, Miljević i Marinić (Ninić).
»Aluminij«: Bračić, Grbovac, Mesarić, Satler, Muršec, Knežević, Vodušek, Milosavljević, Krnić, Sovrović (Todorović) i Spehohnja,

»Sibenik« je ponovo razočarao svoje simpatizere. U susretu sa »Aluminijem« iz Kidričeva, ni pored terenske premoći, domaći ni jednom nisu uspjeli savladati vratara gostiju. Čak, štaviše, moglo se lako dogoditi da Kidričevci odnesu bodove iz Šibenika. Jer, oni su za to imali nekoliko povoljnih prilika, ali je nepreciznost i kod njih bila odlučujuća. Ipak, može se reći da je, prema prikazanoj igri, s obje strane rezultat potpuno realan.

Ni jak sjeverni vjetar, koji je duvao za vrijeme cijele utakmice, ne može opravdati domaću ekipu za tako slabu i neefikasnu igru,

u kojoj su Miljević i Podrug, više od ostalih, unosili prilično žara i borbenosti. Srednji napadač Zepina propustio je nekoliko zrelih šansa za golove. Frkić je unosi nesigurnost u obrambenim redovima domaćina.

Na suprotnoj strani »Aluminij« je prikazao poštrovnuju igru i bolje je baratao loptom u polju. Međutim, pred golom nisu se najbolje snalazili. U svakom slučaju ostavili su dojam borbenije ekipe.

Sudac Vukasović vodio je ovaj susret osrednje.

(j)

»RUDAR« u kvalifikacijama

Na području Šibenskog nogometnog podsava završena je još jedna prvenstvena sezona. Ovogodišnje prvenstvo bilo je jedno od najzanimljivijih, a borba za osvajanje naslova prvaka vodila se uglavnom između »Rudara« i »Metalca«.

Siveričani su ispoljili najbolju formu, igrali su s jednakim elanom od početka kraja i sasvim zaslužno izborili naslov najbolje ekipe i pravo da se u kvalifikacijama natječu za ulazak u Dalmatinsku zonsku ligu. »Rudar« je u toku cijelog takmičenja izgubio samo tri boda. Poraz je u Biogradu od istoimene momčadi, a u derbiju proljeća igrao je neriješeno sa šibenskim »Metalcom«.

Siveričani su također postigli zavidnu gol-diferenciju — dali su 54, a primili samo 14 zgoditaka.

Drugoplasirana ekipa »Metalca« je u kvaliteti nešto zaostajala za »Rudarom«. Sibenčani su na startu izgubili nekoliko dragocjenih bodova, i to je bilo dovoljno da na kraju prvenstva prepušte primat Siveričanima. »Metalac« je došao u formu tek nekoliko kola prije kraja, kada je uspio konačno konsolidirati momčad.

»Aluminij« iz Lozovca je ekipa koja je zauzimala sredinu tabli-

ce. Postigla je nekoliko vrijednih pobjeda i tako zauzela treće mjesto, koje joj prema prikazanim igrama sasvim odgovara.

Skradinski SOSK će po svoj prilici zadržati četvrtu poziciju. To je ekipa koja u svojim redovima ima nekoliko vrsnih nogometaša i koja će se sigurno dogodine boriti za najviši plasman. Međutim, potrebno je zabilježiti da uprava ovog kluba nije uvijek imala korektan stav prema odlukama Šibenskog nogometnog podsava, što se veoma nepovoljno odražavalo na rad ove organizacije u cjelini.

Posljednje četiri ekipe ispoljavale su neujednačenu formu, pa je njihov plasman potpuno realan. »Mladost« iz Tribunja zadržava je najviše brige nogometnoj organizaciji svojom nedisciplinom, pa je zbog toga igralište u Tribunju bilo suspendirano. Naprotiv, ekipa »Biograda« može poslužiti za primjer ostalim klubovima kada je u pitanju disciplina i poštivanje odluka višeg foruma, (j)

Na »Gusarevoj« regati

»Krkaši« sa 3 čamca

Na tradicionalnoj »Gusarevoj« regati, koja se svake godine održava u Splitu — u čast Dana mladosti — sudjelovali su veslači »Mornara«, Sportske čete JNA i »Gusara« iz Splita, te »Korane« iz Karlovca i šibenske »Krke«.

Zbog jakog vjetrova, regata je održana u Spinutu na stazi od 500 metara dužine. Najviše pobjeda izvojvali su veslači »Mornara«, koji su pobijedili u 8, od ukupno 12 disciplina.

Šibenska »Krka« nastupila je poslije duže pauze na jednoj od domaćih regata. Ujedno je to bio i prvi nastup »Krkaša« u ovoj godini.

U juniorskoj konkurenciji »Krka« je nastupila u samcu, sa Bogdanovićem, koji je na cilj stigao treći, iza »Mornara« i »Gusara«.

U seniorskoj konkurenciji »Krkaši« su se pojavili u dva čamca. U samcu, sa Mikulandrom, osvojili su drugo mjesto, a u dvojicu bez kormilara također drugu poziciju.

Poredak samaca: 1. »Mornara«, 2. »Krka«, 3. Sportska četa JNA, 4. Sportska četa JNA.

Poredak dvojaca bez kormilara: 1. Sportska četa JNA, 2. »Krka«, 3. Sportska četa JNA i 4. »Gusara«. (j)

U nedjelju

Gostovanje u Raknju

U narednom kolu zapadne skupine II savezne lige »Sibenik« gostuje u Raknju, gdje se sastaje s »Rudarom«, ekipom koja se nalazi u gornjem dijelu tablice. Domaćini šibenskog drugoligaša već se nekoliko godina natječu u Drugoj ligi. To je ekipa koja u svojim redovima ima nekoliko vrsnih nogometaša, a odlikuje se borbenošću i zalaganjem.

Upravo zahvaljujući tim osobinama »Rudar« još nikad nije došao u situaciji da se bori za opstanak u drugoligaškom društvu. S obzirom da nedjeljni susret ne odlučuje o borbi za vrh, već o tome koja će ekipa zauzeti povoljniji položaj između 3. i 6. mjesta, to se očekuje interesantna borba, u kojoj će glavni teret pasti na obrane. Naime, tko bude imao solidniju obranu, taj će sigurno zabilježiti povoljniji rezultat.

»Sibenik« će, po svoj prilici, nastupiti u standardnom sastavu. Možda promjene budu jedino u tome da Miljević zauzme mjesto srednjeg braniča, a Marinić položaj desne spojke.

O ishodu nedjeljnog susreta razgovarali smo s Boškom Miljevićem, koji nam je izjavio:

— Na svim našim gostovanjima u Raknju uvijek je unaprijed bilo teško predvidjeti pobjednika. Ekipa »Rudara« igra oštar nogomet, koji zahtijeva da i njegov takmac unese u igru više borbenosti i zalaganja. Bit će to, kao i uvijek dosad, vrlo teška utakmica, čiji je krajnji ishod neizvjestan. Mi ćemo se boriti da ne izgubimo olako bodove i da zadržimo korak sa »Slobodom« i »Lokomotivom«, od kojih nas dijele dva, odnosno tri boda. (j)

Crno »Galebovo« proljeće

Za šibenskog »Galeba« završeno je ovogodišnje natjecanje u Dalmatinskoj rukometnoj regiji. U dvadeset susreta naši rukometaši zabilježili su 5 pobjeda, dvije neodlučne igre i čak 13 poraza. Ta bilanca postignuta je uz negativnu golrazliku od 270:345. »Galeb« je ukupno sakupio 12 bodova, ali mu je jedan oduzet za »zelenim stolom«. Kad se pogleda trenutna tablica (ostale momčadi trebaju odigrati još jedno kolo) naš ligaš zauzima osmo mjesto. Međutim, može se lako desiti, s obzirom na raspored posljednjeg kola, da »Galeb« zauzme čak posljednje mjesto, a ono »donosi« ispadanje iz regije.

Ako »Galeb« na kraju bude zauzeo deveto ili deseto mjesto, imat će priliku da se u kvalifikacijama bori za opstanak u Dalmatinskoj regiji. Bez obzira na poznate kazne, koje su umijele nemir u redove našeg ligaša, ovako slabom plasmanu uistinu se nitko nije mogao na-

dati na startu prvenstva! (B)

»PIROVAC« — III OSNOVNA 17:11

U okviru prvenstva Općinske rukometne lige za žene, momčad III osnovne škole gostovala je u Pirovcu i odmjerila snage s tamošnjim ligašem. Susretu je prisustvovalo oko 100 gledalaca. Sudac Cinoti dobro je obavio posao.

PIROVAC: Čubrčić, Sušić 10, M. Milošević 4, Urem, Baus, G. Milošević 1, B. Baus, Lj. Baus 1, N. Čubrčić, Bašić 1.

III OSNOVNA: Zmijanović, Garafulić 2, Bačić 5, Baranović, Tucak, Gobić, Jolić 3, Borovec 1, Radovčić, Jukić, Jadrešić.

Početak utakmice pripao je gostima. Međutim, tada je na scenu stupila efikasna Sušić i Pirovčanke su prešle u vodstvo. Mlade igračice III osnovne nisu se tada mogle oduprijeti fizički mnogo spremnijim Pirovčankama. U pobjedničkoj ekipi izvršno su igrale Sušić, M. Milošević i Čubrčić, a kod gostiju najbolje su bile Garafulić i Bačić. (B)

Protiv integracije

(Nastavak sa 1. str.)

li je i uslijed toga bilo protivljenja novom projektu može se samo nagađati.

Prva reagiranja daju naslutiti kako je ovaj referendum »zapečatio« pitanje integracije u šibenskoj trgovini bar za godinu dana. Zašto?

Kaže se, naime, da se to pitanje ne može više postaviti pred radne ljude u trgovini u roku od godine dana od izglasanih odluka.

No, stvar ne stoji baš tako. Istina, čl. 5 Zakona o referendumu i drugim oblicima neposrednog upravljanja kaže: »Prijedlog koji na referendumu nije prihvaćen, ne može se pono-

vo iznijeti na referendum prije isteka godine dana od dana održanog referenduma.«

Valja, međutim, usvojiti interpretaciju ovoga člana tako, da se IDENTICAN I SADRŽAJNO ISTI prijedlog ne može pojaviti u tom roku pred referendumom. Ali se, zato, može predložiti svaka NOVA varijanta sa istim ili manjim brojem subjekata. A to je bitno i kvalitativno novo pitanje.

Nova rješenja, mogu se, dakle, tražiti već od danas. Na mrtvoj tački sadašnjeg stanja ne bi trebalo stati.

A jer se radi o progresivnim rješenjima, ona se mogu naći u interesu svih.

JOSKO ČELAR

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

- »SIBENIK«: premijera talijanskog filma — ZA SAKU DOLARA — (do 28. V)
- Premijera američkog filma — METAK NA ZLIKOVCA — (29. V — 4. VI)
- »20. APRILA«: premijera sovjetskog filma — NOVELE O LJUBAVI (do 24. V)
- Premijera američkog filma — KAKO UBITI ŽENU (25. do 31. V)
- »TESLA«: premijera sovjetskog filma — KRADLJIVAC AUTOMOBILA — (do 25. V)

Španjolski film — SAMBA — (26—28. V)

Premijera engleskog filma — BUNNY LAKE JE NESTALA — (29. V do 4. VI)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 26. V — Centralna — Ulica Borisa Kidriča.
Od 27. V do 2. VI — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

RODENI

Sanda, Ive i Mare Gović; Divna, Slobodana i Olge Mitrović; Nada, Nike i Kate Skugor; Nabojša, Slavka i Milene Sormaz; Jurica, Drage i Fanice Rakić; Valentina, Marije Labor; Nenad, Gojka i Ljubice Pjevalica; Marija, Martina i Anke Šimac; Željko, Radoslava i Nevenke Sladić; Nataša, Branka i Sonje Trajbar; Mirko, Petra i Olge Blažević; Predrag, Mirka i Ljubice Kričić; Alen, Mirka i Milke Spahija;

Vedran, Nikole i Nedjeljke Marijanović; Zlatko, Ive i Lorente Markoć; Stipica, Iva i Jozefine Raić; Krešimir, Zeljka i Nade Turčinov; Marija, Petra i Marte Dragović; Denis, Marinkov i Milene Gulin; Julija, Ivana i Danice Markoć; Dušan, Mirka i Slavke Pleučić; Jagoda, Jakova i Milke Jelić; Marsela, Metoda i Ljiljane Maksimiljanović; Zoran, Ante i Ane Rameša; Dalibor, Ivana Sabačić i Katiče Juras; Ankica, Ivana i Zorke Mišura; Ružica, Paške i Tonke Dadić; Daniela, Ante i Anke Grgas; Renato, Bruna i Stane Šizgorić.

VJENCANI

Stipe Miljković i Milka Skočić; Roko Stampalija i Nedjeljka Zanze.

UMRLI

Željko Cavala, 12 dana; Agata Jelić, stara 67 godina; Ivan Zurak, 56 godina; Mila Sekulić, stara 84 godine; Mate Aras, star 69

godina; Frane Vudrag, star 82 godine; Žoef Seč, 38 godina; Katica Validžić, 13 mjeseci; Jadranka Konjević, 6 godina, Matija Pantalon, stara 66 godina; Mara Krvavica, stara 77 godina; Stevo Mrđen, star 65 godina; Dujo Maričić, star 74 godine.

SAOBRACAJNE VEZE

VLAKOVI

ZA ZAGREB u 9.45, 19.04 (prijezelaz u Perkoviću — preko Like) i 22.42 sati (preko Bosne — direktna kola).
ZA BEOGRAD u 19.04 sati (direktna kola).
ZA SPLIT u 3.11, 6.51, 14.49, 19.04 i 22.42 sati.
ZA KNIN u 6.31, 9.49, 14.49, 19.04 i 22.42 sati.

BRODOVI

RIJEKA — DUBROVNIK (brza)
dolazak iz Rijeke četvrtkom u 3.25 sati,
odlazak za Rijeku nedjeljom u 21.35 sati (vrijedi do 18. ožujka 1967. godine).

AUTOBUSI

ZA ZAGREB u 19 sati (preko Rijeke).
ZA DUBROVNIK u 5.15, 9.30 i 11.30 sati
ZA RIJEKU u 5.45, 7.45, 9.15, 9.45, 10.15, 13, 14.30, 16.30, 19, 22 i 23.30 sati.
ZA SPLIT u 5.15, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 8.30, 9.30, 10, 10.30, 11, 11.30, 12, 12.30, 13.30, 14, 14.45, 16, 17, 17.15, 18.15, 18.30, 20.30 i 23.15 sati.

»SIBENSKI LIST«

Izdaje i štampa: Novinsko izdavačko poduzeće »Štampa« Šibenik

Direktor: MIRKO KNEZEVIĆ
List uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA

Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ 200 (2) dinara, za inozemstvo 400 (4) dinara — Tekući račun
Služba društvenog knjigovodstva — filijala Šibenik 346-1-8 — Telefon štamparije 22-28 i 29-53

METERI:

TOMISLAV ANTUNAC
JANKO ERGIĆ